



شیر و خورشید، سنبل ملی، میراث کهن فرهنگی ما

هیجدهم شهریور سال 1387

در آستانه و آغاز سال تحصیلی 87 و 88 قرار داریم
ضروری می دانم با دانش آموزان و دانشجویان عزیز میهن سخنی
به میان آورم در پاسداشت ارزشهای ملی و فرهنگیمان

عزیزان

قدرت و اعتبار هر ملتی در قوام و حرمت و پاداشت هویت
خود از سوی خود آن ملت است. پرچم و بیرق در کنار سرزمین و
نژاد و زبان و ساختار حاکمیت به یک ملت هویت میهنی و ملی می بخشد.

ملتهای دارای سرزمین و صاحب کشور برای تظاهر به هویت خویش بیرق خود پیشاپیش دارند و حتی
ملتی که برخوردار از کشور نشده است باز برای اظهار وجود و حفظ انسجام به هویت خویش متمسک می شود که
نشان آن پرچم و بیرق ملی آنهاست.

متأسفانه جمعی از نسل انقلاب سال 1357 که تحولی دموکراسی خواه و ملی گرا بود، متأثر از فرهنگی
بیگانه با فرهنگ ایرانیان قدرت مطلق را در انحصار خود در آوردند و ایرانیان را از بدست گرفتن
سرنوشت خود بازداشتند و همچون قومی بیگانه و تجاوزگر هر آنچه توانستند به میهن و هویت ملی آسیب و زیان
وارد آوردند و خواسته و ناخواسته به عوامل ایران ستیز مبدل گشتند. غافل از آنکه انقلاب برای ملت و میهن بوده
و باید برای اعتلای ملی و میهنی تلاش نمود و به اقتدار ایران اندیشید. اقتدار ایران، میهن ما در آزادی مردم
برای ساخت حاکمیت هست که در این صورت به قطع یقین به پاسداشت هویت فرهنگیمان بر می خیزیم و
فرهنگ یعنی همان گذشته با شکوه یعنی همان تاریخ ملی ما.

از کارهای زشت و ضد میهنی و ضد ملی بعد از انقلاب ضد سلطنتی تغییر نشان و سنبل ملی ایران و
ایرانیان از پرچم ملی سه رنگمان بود. شیر و خورشید که بیانی از هویت فرهنگی و ملی ما بود به عمق تاریخ
تمدن بشری در سرزمینمان ایران در کمال تأسف از سوی متاثران از بیگانه در ظاهری انقلابی از پرچم ملی
حذف شد و بواقع این جاهلان حتی ابا از آن نداشتند که بر ضد تاریخ ملی ما عمل کنند و به غفلت عنوان می کردند
که نماد 2500 ساله را قصد نابودی دارند حال آنکه نماد شیر و خورشید نه سنبل سلطنت بلکه سنبل و نشان یک
ملت و سرزمین بوده و هست. حاکمیتهای سیاسی و حاکمان در پی هم آمده و رفته اند و خواهند آمد و خواهند رفت
ولی آنچه مهم هست بقای ملت و ایران زمین هست که سرزندگی آن با بالندگی فرهنگی و مباحثات به هویت خویش
می باشد. آیا سردمداران حاکم غافل از این مهم بوده و هستند که حذف هویت ملی یک سرزمین و ملت به تضعیف

آن ملت و کشور در برابر بیگانگان می انجامد؟ شاید! اما چه به سهو باشد و یا چه به عمد، عاقبت دود این بی خردی و یا رذالت به چشم خود آنها نیز خواهد رفت.

حتی با گذشت سی سال، به جرأت می توان گفت که هیچ ایرانی ای به پرچمی که نشان شیر خورشید از آن حذف و یک علامت نامأنوس جایگزین شده است، اشتیاق نورزیده و آنرا با جان و دل در آغوش نکشیده و توتیای چشم و دل خویش نکرده است. این در حالی است که پرچم ملی با رنگ خون و صلح و زندگی با نشان شیر و خورشید همواره ابهت و عظمت ایران و ایرانی به بلندای تاریخ بوده و هست و هر ایرانی به این هویت و نشان غرور می یابد و به عظمت خود و میهن می بالد.

دانش آموزان و دانشجویان عزیز

فرزندان ایران زمین، ای آینده سازان میهن، امروز خوشبختانه ایرانیان خارج از میهن از تمام گروه ها و نسله های فکری حامل پرچم ملی با نشان شیر و خورشید هستند بگذریم از معدود منفردین بیمار و روان پریش. حال باید در درون مرز به مقابله با اندیشه جهل و ضد میهنی شتافت تا بیش از این هویت ملی ما در معرض آسیب و خطر نباشد. امروز باید هر ایرانی هویت و نشان ایران خود که همان پرچم سه رنگ با نشان شیر خورشید است را به همراه داشته باشد. این مبارزه بازگشت به هویت، بازگشت به خویشتن، بازگشت به ملیت و بازگشت به غرور و عزت ایران است.

عزیزان، یاران امروز و فردای ایران

تلاش جمعی ما برای پاسداشت هویت و پافشاری بر سنبل ملی عاملی خواهد بود بر بازگشت نشان شیر و خورشید به پرچم میهنمان که بیرق عزت و شرف برای هر ایرانی میهن پرستی است. مطمئنا در راستای این مبارزه مدنی و ملی و میهنی آنچه محقق خواهد شد آزادی برای ایران از بند رژیم آخوندی و استقرار حاکمیت ملی و مردمی در میهنمان خواهد بود.

ما پیروزیم چون مبارزه می کنیم و مقاومت می ورزیم

پاینده و جاوید ایرانی آزاد و آباد

نهضت نجات ملی ایران

رسول عباسی